

сияли въ редута и всички мѣста били испосаборени. Рускитѣ солдати падали убити—така както сѣно подъ косата. Причината на това било мастерското построение споредъ военнитѣ правила на слѣдующия редуть. Въ случай на земанье на първия, втория туреки редуть билъ издигнхтъ така що турцитѣ можали да стрѣлятъ, безъ да може да имъ вреди неприятеля.

Въ редута били зети петъ круповски топа, масса снаряди и патрони, двѣ знамена, още не снети отъ топоветѣ. Но за това и загубитѣ на руската войска били доволно голѣми: имало около хилядо убити и ранени. Румжнитѣ сжщо имали не малки загуби.

Войската на Зотова, отъ центра при Радишево, сжщо така нападнѣла, но несполучила и по-числото на загубитѣ тя имала най-голѣма несполука. Генералъ-майоръ Штитниковъ два пѣти са впускалъ съ войската си на пристѣпъ (юришь) и двата пѣти неговитѣ баталиони били отбити. Отъ шестѣ полкове, които нападали Радишевския редуть, били избити изъ строя 110 офицери и 5249 солдати убити и ранени. Подиръ таквизъ голѣми загуби, нападанията не сж повтаряли.

За това на лѣвия флангъ генералъ Скобелевъ ималъ положителенъ успѣхъ. Споредъ мнѣнието на вѣнци хора, ако въ този день би са сполучило и въ центра, Плевенъ непремѣнно би паднѣлъ отъ височината на третия рѣхтъ, що зель Скобелевъ на 29 авг. Той можалъ да бие турцитѣ даже въ самия градъ. Фронта на войската му билъ много близо до турцитѣ и непресѣкванния огънь изъ тѣхнитѣ укрѣпления неоставѣлъ да си стои на тѣзи позиция. Градъ отъ картечи и коршунѣ са сиялъ върху Скобелевата войска.

Необходимо било да са рѣши едно отъ двѣтѣ: или тозъ часъ преди предписванното време да са напада, или пѣкъ да са отетѣни отъ тѣзи прекрасна позиция,